

יהי הו' אלקינו עמנו

ביאור בדרכ אפשר

נחשבים כמו ישיבה וחניה קבועה וגמ בעודת ה' בזורה כזו מביאה לגליל⁴¹
אלוקות בעולם.⁴²

אַמְנָם, בְּרִשְׁמָה זו מִדְיָק וְאָמֵר רַק "לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהִי
אוֹר'" (וּמְשֻׁמִּיט תִּבְתֵּה בְּמוֹשְׁבּוֹתֶם), וְהִנֵּנו, שיש כאן כאמור⁴³
חוירוש נוסף אשר לא רק⁴⁴
בְּמוֹשְׁבּוֹתֶם, בְּעֵת קִיּוֹם
המצויה והשליחות, אלא גם
בְּלִבְתַּח בְּדָרְךָ, בֵּין שְׁלִיחוֹת
אֲחַת לְשִׁנְיָה, הַגָּה גָם אֶז'⁴⁵
יְהִי מַעַמֵּד וּמַאֲבָשׁ שֶׁל אָז,⁴⁶
בְּרוֹחַנִּיות וּבְגַשְׁמִיות הַן הַמְשָׁכָת⁴⁷
אלוקות בגשמיות במובן הורוחני של⁴⁸
הרבirim והן המשכה והשפעה אלוקית⁴⁹
דברים גשמיים כפשוთ.⁵⁰

וְכֵן תְּהִיה לְנוּ, שנם העורבה שלנו⁵¹
בחורה וממצוות, הָן העשיה והן⁵²
ההילכה משלהוחות אחת לשניה יפלו⁵³
את כל ההמשכה והברכת האמורות⁵⁴
וכמו שפטותם בפרשימה העליל⁵⁵
שָׁאיַן זה רַק לְשׁוֹן תְּפָלָה,⁵⁶
אֶלְאָ גָם לְשׁוֹן הַבְּטָה,⁵⁷
שְׁבָדָא יְהִי ה' אֱלֹקֵינוּ עָמֵנו⁵⁸
כַּאֲשֶׁר הִיה עִם אֲבוֹתֵינוּ,⁵⁹
וההבתחה נהנה לנו אף על-פי⁶⁰
שָׁאיַן אָנוּ יִכוֹלִים להקדמות⁶¹
לאבותינו (כפי ששמשיך⁶²
שם: "הָגָם מֵיר זִיְעָן בְּנֵיט⁶³
גָלִילִיך צָו אֲבוֹתֵינוּ, וּוּעַלְכָע⁶⁴
זִיְעָן גַּעֲוָעָן בְּעַלְיִ מִסְרָת⁶⁵
גַּפְשׁ בְּפֹועַל וְכַ"ו")⁶⁶ הָגָם שאנתנו⁶⁷
לא דומים לאבותינו שהו בעלי⁶⁸
משמעות נש בפועל, בכל זאת הקודש-⁶⁹
בירוק והוא היה עמנו בדיק⁷⁰ עם⁷¹
אבותינו).³⁰

רעד שנכח לפועל את כל ההמשכות⁷²
האמורות ונראה בקיום ההבטחה⁷³
האמורה בפועל עד כדי כך ש'אוביים⁷⁴
ל'אילאה האמיתית והשלימה⁷⁵
על-ידי ממשיכים אֲצָקָנו, יְבֹא⁷⁶
וְיִגְאַלְנוּ וְיִוְלִיכָנו קוּמִים לְאַרְצָנו,⁷⁷
בְּקָרוֹב מִפְשָׁ.

ביאור בדרכ אפשר

(לדוגמא,בשר וחלב אסור באכילה ואפיו בהנאה ובכל זאת מתמא טומאת¹
אוכלי כי בכלל האיסור המוטל עליו יש לו החשיבות, וכן חמן שנתעפש או²
חרך עדין אסור באכילה כי למורת שבדרך כלל אין נהשכ אוכל, וכן³
isisoro מהшибו) וכן בעניינו כיון שמדובר בענייני תורה ומצוות, גם לדבר⁴
עראי יש חשיבות של דבר קבוע והוא⁵
נחשב ל'קירות באוכן של⁶ ו'התינשבות, וכמما אמר רבותינו ז"ל²⁵ כיון דכתיב¹
קביעות והתחנשבות, וכמما אמר² בהו²⁶ על-פי ה' ייחנו ועל-פי ה' יפסעו, כמما³
רבותינו ז"ל²⁵ שכאר שרבני ישראלי⁴ ה' קביעי להו דמי, דמפניו שהחנינה היא על-פי⁵
היו בדבריה היה מותר להם ללכנת⁶ הבתיה להו דמי, ה' הגה הגם שהיא רק פ' שעה, תושבה היא⁷
בשבת לכל אורך מחנה ישראל, וכדרבי כ"ק מורה⁸ ולמרות שהם גרו באלהים זמינים, ל' להיות נדונית קבע, וכדרבי כ"ק מורה⁹
ומפעם לעמו מקום כיון¹⁰ ארכמו²⁷ שבעל מקומות שבו חנו בני ישראלי¹¹
דכתיב בהו²⁶ על-פי ה' יחני¹² בהיותם במדבר, לא רק במקומות שבו חנו משך¹³
על-פי ה' יפסעו, כמما¹⁴ מן ארוך, כמו בקדש שישבו שם י"ט שעשה,¹⁵
דקבייע להו דמי, היה זה נשכ¹⁶ להם מקום קבוע דמפניו¹⁷ שchanina היא על-פי ה'¹⁸
שchanina היא על-פי ה'¹⁹ נלילה גו' ונסעוו²⁹, והוצרכו להתקיים את המשך²⁰
שיזיה לחנות במקום וזה הגה הגם²¹ בשלימות בכל הפרטים, כמו במקומות שבו חנו²²
שהיא רק פ' שעה, וגם עכשו²³ למשך זמן ארוך ביותר. אַמְנָם, בפרשימה זו²⁴
כשחונים יורדים שעודדים המכאן²⁵ מדייק ואומר רק "לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהִי אוֹר"²⁶
בכל זאת תושבה היא החנינה²⁷ מ' י' מ' תיבת במושבותם²⁸, וה'ג'ן, לא רק²⁹
הומנית ל' להיות נדונית קבע,³⁰ וכדרבי כ"ק מורה³¹ גם ב' בטלת בדרכ, בין שליחות אמת לשניה, הנה³²
ארכמו²⁷ שבעל מקומות שבו³³ חנו בני ישראלי במקומות³⁴ ובמדבר, לא רק במקומות שבו³⁵
הנו משך זמן ארוך, כמו³⁶ לבן תהיה לנו, וכמו שפטותם בפרשימה הניל³⁷
בקדש שישבו שם י"ט³⁸ שאין זה רק לשות פ'לה, אלא גם לשות³⁹ שבנה⁴⁰ א' אלקינו עמנו באשר⁴¹
חנו למשך זמן קצר, כמו במושב⁴² ה' הבטחה, שבונדי'יה ה' אלקינו עמנו בפרק⁴³ בתורה⁴⁴ בפרשת הعلות שפלעמים⁴⁵ ה'יה עם אבותינו, אף על-פי שאין אנו יוכלים⁴⁶ חנו יומם וليلת גו'⁴⁷ בלבד⁴⁸ ל'הדרמות לאבותינו (כפי ששמשיך שם: "ה'גם⁴⁹ זכרה מארחינו ל'הקריות את⁵⁰ מיר זיינען גיט גלייך צו אבותינו, וועלכע זיינען⁵¹ געוווען בעיל' מסירת גפס בפועל וכור')⁵². ועוד⁵³ המשכן⁵⁴ בשלימות בכל⁵⁵ ש'זוכים לגואלה האמיתית והשלימה על-ידי⁵⁶ הפרטים, כמו במקומות שבו⁵⁷ חנו למשך זמן ארוך ביותר⁵⁸ מ' ש'ית צדקנו, יבוא זיגאננו וויליכנו קוממיות⁵⁹ כי כל חנינה על פי ה' נשכת כאילו⁶⁰ הייתה מקומות הקבוע.³⁹